

[Justitsministeren.]

rådet om en udtalelse. Advokatrådet vil således få lejlighed til at gennemgå det foreliggende materiale.

Til slut vil jeg gerne komme med nogle bemærkninger om spørgsmålet om en effektivisering af politiets indsats mod den økonomiske kriminalitet. Både statsadvokat Grell og rigsadvokaten fremhæver kraftigt betydningen af en hurtig og effektiv efterforskning af sager af den art, der er nævnt i Grells rapport. Rigsadvokaten peger i den forbindelse bl. a. på, at der kan være behov for en intensivning af samarbejdet mellem anklagemyndighedens jurister og kriminalpolitiet under efterforskningen, bedre uddannelse af personalet og forbedring af informationsudvekslingen mellem de forskellige myndigheder, som sidder inde med oplysninger om tvivlsomme økonomiske dispositioner.

Det har været foreslået at oprette en særlig afdeling under Københavns politi til at beskæftige sig med efterforskningen i disse sager. Som jeg anførte i mit svar til hr. Thestrup den 14. marts, er der i 1972 gennemført en omorganisering af Københavns politi, hvor man i bedrageriafdelingen har samlet alle sager, som forudsætter et særligt kendskab til regnskabs- og forretningsmæssige forhold. I øvrigt har der igennem nogen tid været forhandling mellem statsadvokat Grell og politidirektøren i København, om det vil være hensigtsmæssigt at gennemføre yderligere ændringer i organisationen. Man har herunder indsamlet oplysninger fra udlandet, især Tyskland og Schweiz, om erfaringerne på dette område. Justitsministeriet har netop bedt rigsadvokaten om en supplerende udtalelse om spørgsmålet, hvorefter man vil indkalde de implicerede myndigheder til drøftelser.

Jeg håber med denne redegørelse at have givet folketingets medlemmer et nogenlunde fyldestgørende indtryk af, hvilke problemer rapporten om økonomisk kriminalitet rejser, og hvorledes vi i justitsministeriet har tænkt os at søge at løse dem. Men jeg må betone, at der er tale om ganske komplicerede spørgsmål, og at det vil være for optimistisk at tro, at der kan findes nogen universalløsning. Den eneste udvej er sikkert at angribe problemet fra flere sider på den måde, jeg her har nævnt.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om børnetilskud og andre familieflydelser. (Forhøjelse af børnetilskud, ydelse af særligt børnetilskud til visse enlige adoptanter og bortfald af moderskabsydelse og af forhøjet og ekstra børnetilskud).

(Lovforslaget (nr. 219) findes i tillæg A. sp. 5923, fremsættelsen i tidenden sp. 5641).

Formanden: Sammen med denne sag foretages den sidste sag på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om offentlig forsorg. (Underholdshjælp til børn af enlige forsørgere).

(Lovforslaget (nr. 220) findes i tillæg A. sp. 5917, fremsættelsen i tidenden sp. 5642).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Hjortnæs: Beparelser på det sociale område er ikke noget, den socialdemokratiske folketingsgruppe accepterer med glæde. Vi har dog ment, at det i forbindelse med de aktuelle sparebestrebelse også var nødvendigt at se på den sociale sektor. Udgangspunktet for vore overvejelser har været, om der foreligger generelle tilskudsudgifter, som tiden og udviklingen har overflødiggjort. Vi er kommet til den opfattelse, at det gør der, og det er kommet til udtryk i regeringens spareoplæg, som nu følges op af socialministerens her fremsatte lovforslag.

Men det er naturligvis ikke uden betænkelighed, den socialdemokratiske folketingsgruppe går ind for at opheve den direkte adgang til for enlige forsørgere at oppebære det forhøjede og det ekstra børnetilskud og erstatte disse generelle ydelser med ydelser tildelt efter et behovskriterium. Når vi alligevel mener at kunne forsvare det, er årsagen den, at det sociale hjælpeapparat næsten overalt er så veludbygget, at der altid vil være et kvalificeret personale til at vurdere de konkrete behov, og vi har også tillid til, at de sociale udvalg vil administrere loven i den ånd, hvori den er givet, og ikke lade irrationelle og emotionelle synspunkter blive afgørende for de beslutninger, der skal træffes.

Det er nok væsentligt at præcisere, hvad der har været afgørende for den socialdemo-